

13

51

D.D. Ex. et Cariss. Viri, The et amice
Carississime.

Expectabam avide responsum ad literas et invitationem meam
ex optimo animo propositam, et mirabar tam diuturnam silentium
tuum. Nuper cum ex concione domum properarem, amicum quendam
jucundiss. mihi nuntium affert de salute tua, unico domino et amico
desponsata. Exultavi gaudio, quo etiam nunc exulto, et toto pectore soc
ro et genero, et nova nuptia gratulor. Deum, O. M. supplex oro, ut ade
conjugium felix fortunatumque te velit, ac bonis omnibus cumulatus. Amen,
Amen, Amen. Gener tui ad alios scribit, quos ego in tanta illis
gratia exspectabam, ut mecum contendere possent. ad me ne verbum qui
dam, ac quod gravius, e. ne respondere quidem dignum ad aliquot meas episto
las. Nescio quid comoverim. Sed quid imprudens proceperam, et eram tam
procedens, amicum in ipsum certe nunquam deliquit, nec delinquit. Ad
queri desino, seram inordinavit hoc quoque, ut scitero. Tamen nomen
O. M. illi usque adeo innotuit, ut ne audire quidem amplius sufferat, ego
ut in salutem dicas ex me et felicissima precare cum filiola tua
Ego vester sum, et te volo etiam vobis invitari. Si januam mihi
obducat, per fenestram ad vos penetrabo. Prætoris meo magnifica
est tuam æquanimis et in se amorem. gratias etiam agit. De
libris tuis, de nova, stella et aliis, quid scire conatus es, ac tui
mutatione spero avoco. Vale cum suis et ex mutuo dilige M. Tullius.
H. J. Martij. 1580.

6

Cariss. atq. Ex. The et amice Honorande D.D.

Inimadverti te graviter offensum esse, quibusdam verbis, quæ posi
ta sunt in descriptione Comætiæ illius meæ prætoris. Et si illa mi
hi o. M. ita acorda viderent, ut tu interpretaris, et certe o. M. sunt proposita
ab alieno abs te animo. Tamen quoniam scis tibi videri, obsecro te per
bonitatem tuam, mi Carissime et opt. amice, ut ea in postumam au
sere partem velis. quidvis malo quam te offendere, hominem mihi cha
rissimum, de me nullo unquam tempore malo meriti, o. M. a me ibi nomi
natis, ac ne nomina seris quidem illo loco, nisi honorifice atq. amanter,
ut mereris, eximia doctrina tua et amicitia nostra. Et si tui sum, et opti
mis literis, et si quibusdam visum, et ore a te male habitum, fuisse in vita
tua fuisse edicta, ne tamen o. M. fuisse offensus. Non ita facile mihi
crede, cujquam, nedum tui similitum, amicitiam de plurius, neq. ita sum
irritabilis. Nunquam a cujquam amicitia sponte desessi, et distendentes
aliqua de causa a me omni studio retrahere conatus sum. Idcirco te ego
ut pro causam tui attuli imprudenti inscriptione mea, si o. M. ut
docebat, do te scripsi, mihi ut igno. las, tunc errorum mihi tu benè
condones.